

Hermann Ungar (1893-1929), rodák z moravských Boskovic, jehož dílo se svým charakterem řadí k pražské, resp. moravské německé literatuře, vystudoval právnickou fakultu v Praze a stal se zaměstnancem Československého velvyslanectví v Berlíně.

Svou literární kariéru zahájil vydáním svazku dvou povídek "Chlapci a vrazi" (1920), jež vzbudila v literárních kruzích značnou pozornost. Thomas Mann v Ungarovi spatřoval velkou naději povalečně německé prózy. Svým prvním románem "Zmrzání" (1922) potvrdil analyticky charakter svých próz, které se nebojí odhalovat i ta nejkrytější místa a největší tabu lidské psychiky. Ungarovi hrdinové jsou často vnitřně rozervaní jedinci, oběti traumatického dětství a společnosti, která je degradovala na pouhé "stroje", neschopné hlubších mezilidských vztahů. Jen velmi těžko hledají cestu sami k sobě i k ostatním.

Jestliže jako úředník Československého velvyslanectví publikuje v různých časopisech u nás i v Německu krátké povídky a příběhy, ve kterých odhaluje i osobitý smysl pro humor.

Druhý román "Věra" (1927), který je svým dějem zasazen do předválečného Běna, byl autorovou apoteózou lásky a úcty k druhým. Ironií osudu zemřel Hermann Ungar pouhých osmnáct dní poté, co se vzdal kariéry na Ministerstvu zahraničí v Praze, aby se celé věnoval literární tvorbě.

Stalo se tak 28.10.1929 v Praze. Byl pohřben na židovském hřbitově v Praze-Malvazinkách.